

tok kutatásában. Egyetemi évei alatt eljutott az Amerikai Egyesült Államokba is.

Az MKBT-nak 1972-ben lett tagja. 1974-ben okleveles középiskolai tanár, de végzés után egy évet az egyetem Analízis Tanszékén tudományos gyakornokként töltött. 1975-től haláláig a Természeti Földrajz Tanszéken ösztöndíjas gyakornok volt. Kutatási területe most már a Bükk-hegység, készítette doktori

disszertációját „A Felső-Bükk K-i részének karszt-morfológiai vizsgálata” témakörben. Különösen a közetszerkezet és a karsztmorfológia összefüggései érdekelték, és ennek felderítéséért a legzordabb terepi körülményeket is örömmel vállalta.

Emlékét nem csak fiatal férje — Münnich Gábor, rokonai, egykori évfolyamtársai és barátai, hanem az egész magyar barlangkutató társadalom őrzi.

K. L.

ELHUNYT DR. KESSLER HUBERTNÉ SZEKULA MÁRIA

Fájdalmas veszteség érte a magyar barlangkutatók társadalmát 1977. március 26-án, amikor elhunyt dr. Kessler Hubertné Szekula Mária. Szinte gyermekkorától kezdve szerelmese volt a barlangoknak, amelyek a fiatalság éveiben mindig kapcsolatban állanak a romantika világával. Ez az elkötelezettsége személyes vonatkozásba torkollott: fiatalon lett felesége a barlangok másik rajongójának és kutatójának, Kessler Hubertnek. A fiatal barlangkutató pár esküvőjét is barlangban, a Baradlában tartotta. Ettől kezdve egymás mellett jóban-rosszban kitartva, több mint négy évtizeden keresztül együtt folytatták a barlangkutatót.

Együtt szereztek érdemeket az 1930-ban feltárt Szemlő-hegyi-barlang kutatásában. A fiatal, vékony barlangkutató kitűnő sportteljesítménnyel sok olyan veszélyes és valóban nehéz feltárási feladatot oldott meg, amelyek a nehézkesebb testalkotású férfiak számára szinte keresztülvihetetlenek lettek volna. Hűséges és kitartó segítőtársa volt férjének az Aggteleki-barlangban végzett jelentős munkásságában is.

Vidám kedélye, versfaragó készsége, a barlangi induló szövegének megírása: mind-mind hozzájárult a barlangkutatókban kifáradt testek lelki felgyógyításához, a pihenés óráinak vidámságához és jó hangulatához.

A Barlangkutató Társulatnak fiatalon tagja lett, de az új életre kelt Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulatnak az életébe már csak férje munkásságán keresztül kapcsolódott be.

Dr. Kessler Hubertné Szekula Mária képzőművészeti tehetség is volt, szobrászművész. Neki köszön-

hetjük emlékéreink művészi megalkotását. A Kadić Ottokár, a Vass Imre és a Herman Ottó emlékéreink megalkotásával nagy segítségünkre volt, őszinte hálára és köszönetre kötelezte Társulatunkat.

Barlangkutatói munkásságának megbecsülésében, emlékéreink elkészítéséért érzett hálánkban és a személye iránti szeretetünkben a magyar barlangkutatók között emléke még sokáig él!

Bogsch László

FRANCO ANELLI

Franco Anelli professzor, az „Olasz barlangkutató atyja”, 1977. október 23-án Bariban szívroham következtében elhunyt.

1899-ben született Lodiban (Milano mellett), tanulmányait Pavia és Bologna egyetemén folytatta. 1927-ben Bolognában doktorált a természettudományi karon, geológia—mineralógia szakterületen.

Szpeleológus pályafutását az Olasz Barlangtani Intézet Szpeleológiai Múzeumának munkatársaként kezdte, majd a postumiai Demaniali-barlang (a mai

Postojna) alkalmazottja, 1941—1945 között pedig igazgatója.

1949-ben a Castellana-barlang igazgatójává nevezik ki. 1954-ben a szpeleológia magántanára lett. 1959-ben ő szervezte a II. Nemzetközi Szpeleológiai Kongresszust (Bari—Lecce—Salerno). 1955—1956-ban, majd 1967-ben az Olasz Barlangkutató Társulat tanácsadója, és 1976-tól az egyesület tiszteletbeli tagja. Ő szervezte meg a háború után a Grotte d’Italia című folyóiratot.